Lietas Nr. C29336122
Lietas arhīva Nr. C-02390-23/86
ECLI:LV:RPT:2023:1204.C29336122.4.S

Rīgas pilsētas tiesa
SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2023.gada 4.decembrī

Rīgas pilsētas tiesa šādā sastāvā: tiesnese Inese Ušakova,
rakstveida procesā izskatīja vienkāršotās procedūras lietu ERGO Insurance SE Latvijas filiāle prasībā pret SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] 02.05.2022., Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā (pēc reorganizācijas - Rīgas pilsētas tiesa) saņemts prasītājas ERGO Insurance SE Latvijas filiāle prasības pieteikums vienkāršotās procedūras lietā pret atbildētāju SIA "Rīgas namu pārvaldnieks" par naudas piedziņu.

Prasībā norādīti tālāk minētie argumenti.

28.10.2021. /adrese/, tika saliets /pers. B/ piederošais un apdrošinātais dzīvoklis /numurs/.

01.11.2021. atbildētājs sastādīja aktu, kurā konstatēts "(…) Pēc sabiedrībai pieejamās informācijas 28.10.2021 konstatēts aukstā ūdens stāvvada bojājums dzīvoklī /numurs/.(...)".

Kopējais dzīvoklim noplūdes rezultātā nodarīto zaudējumu apjoms saskaņā ar SIA "LV Group" sastādīto tāmi ir 1701,26 *euro*.

Pamatojoties uz negadījuma brīdī spēkā esošā privātpersonu īpašuma apdrošināšanas līguma (apdrošināšanas polises Nr.361327530) noteikumiem, prasītāja ir izmaksājusi apdrošināšanas atlīdzību 946,16 *euro* apmērā par aukstā ūdens ūdensvada bojājuma rezultātā nodarīto kaitējumu dzīvoklim.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 4.panta pirmās daļas 1.punktu kopīpašumā esošajā daļā ietilpst (...) dzīvojamo māju apkalpojošās inženierkomunikācijas sistēmas, iekārtas un citi ar dzīvojamās mājas ekspluatāciju saistīti funkcionāli nedalāmi elementi, kas nepieder pie atsevišķā īpašuma (...). Minētās likuma normas izpratnē aukstā ūdens ūdensvads ir uzskatāms par dzīvojamās mājas inženierkomunikāciju sistēmu (iekārtu).

Lietā nav strīda, ka konkrētajā gadījumā māja /adrese/, ir nodota atbildētāja pārvaldīšanā. Minētā iemesla dēļ ievērojot Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 1 .punkta d) apakšpunktā noteikto, ka obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības ietver dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošanu, tehnisko apkopi un kārtējo remontu. Atbildētājam ir tiesības un pienākums pārvaldīt un apsaimniekot mājas kopīpašumā esošas daļas, tai skaitā, bet ne tikai mājas ūdens sistēmu Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumā noteiktajā kārtībā.

Ņemot vērā minēto, atbildētājs, kā dzīvojamās mājas /adrese/, pārvaldnieks ir atbildīgs par mājas kopīpašumā esošo daļu un kopējo inženiertehnisko komunikāciju pienācīgu uzturēšanu un pārbaudi, kā arī par tehnisko apkopi un remontu.

Ņemot vērā atbildētāja sastādīto aktu par konstatētajiem bojājumiem, ka ūdens noplūde notika sakarā ar aukstā ūdens ūdensvada bojājumu, kas ir daļa no mājas kopējām inženierkomunikācijām, atbildētājs ir pilnībā atbildīgs par notikušo ūdens noplūdi un tās rezultātā nodarītajiem zaudējumiem.

Tā kā apdrošinājuma ņēmējam apdrošināšanas atlīdzība tika izmaksāta personīgi un prasītājam nav zināms, vai dzīvokļa remontu apdrošinājuma ņēmējs ir veicis, prasītājs uztur prasību 946,16 *euro* apmērā, no remontdarbu tiešajām izmaksām 1016,16 *euro* - pašrisks 70 *euro* = 946,16 *euro*.

Saskaņā ar Apdrošināšanas līguma likuma 45.panta pirmo daļu apdrošinātājam, kas izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, ir subrogācijas tiesība, izņemot personu apdrošināšanas gadījumus. Prasītājs ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību saistībā ar apdrošinātajam Dzīvoklim nodarītajiem bojājumiem, līdz ar to prasītājs pilnībā pārņem no /pers. B/ prasības tiesības izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības apmērā.

Prasītājs 08.12.2021. nosūtīja uz atbildētāja juridisko adresi vēstuli, prasot regresa kārtībā atlīdzināt zaudējumus izmaksātās apdrošināšanas atlīdzību 946,16 *euro* apmērā. Cita starpā norādot, ka prasītājs savu interešu aizsardzībai vērsīsies tiesā.

Atbildētājs savā atbildē uz pretenziju nav sniedzis viedokli par notikušo saliešanu.

Prasītāja ieskatā dzīvojamās mājas ūdens apgādes sistēmas bojājums, kā tas secināms no atbildētāja aktā sniegtās informācijas, nav uzskatāms par nejaušu notikumu vai nepārvaramas varas apstākli Civillikuma 1773.panta izpratnē. Appludināšanas rezultātā izraisītie zaudējumi nav uzskatāmi par nejaušiem Civillikuma 1773.panta izpratnē, bet ir atbildētāja prettiesiskas bezdarbības sekas, proti, ūdens noplūdi varēja novērst, ja dzīvojamās mājas kopējās inženiertehniskās komunikācijas būtu uzturētas pienācīgā tehniskā kārtībā, kas ir atbildētāja kā mājas pārvaldnieka tiešs pienākums.

Prasītāja ieskatā atbildētājs nav pienācīgi sekojis tā apsaimniekošanā nodotās dzīvojamās mājas komunikāciju tehniskajam stāvoklim, kas rezultātā noveda pie dzīvokļa iekštelpu bojājumiem, tādējādi nodarot zaudējumus trešās personas mantai.

Viens no pārvaldnieka obligāti veicamajiem pienākumiem ir arī dzīvojamai mājai nepieciešamo remontdarbu plānošana un finansējuma nodrošināšana, nosakot atbilstošu apsaimniekošanas maksu. Ministru kabineta 2017.gada 11.jūlija noteikumi Nr.408 "Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksas aprēķināšanas noteikumi" 7.punkts paredz ikvienā dzīvojamā mājā organizējamos uzturēšanas un apsaimniekošanas pasākumus, kuru starpā ietilpst arī nākamajam periodam nepieciešamo remontdarbu plānošana. Šo pakalpojumu nodrošina saskaņā ar dzīvojamās mājas tehniskās apsekošanas rezultātiem, kuru veikusi normatīvajos aktos noteiktā kārtībā sertificēta persona (noteikumu 10.punkts).

Par aprēķināto dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksu nākamajam kalendārajam gadam dzīvojamās mājas pārvaldnieks rakstiski paziņo dzīvokļa īpašniekiem ne vēlāk kā līdz attiecīgā gada 15.oktobrim (noteikumu 10.punkts). Lemjot par dzīvojamai mājai aprēķinātās pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksas apstiprināšanu nākamajam kalendārajam gadam, dzīvokļu īpašnieki nevar atteikties no iepriekš minēto

uzturēšanas un apsaimniekošanas pakalpojumu nodrošināšanas dzīvojamai mājai, ja dzīvokļu īpašnieki nav sasaukuši kopsapulci un nolēmuši apstiprināt dzīvojamai mājai aprēķināto pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksu nākamajam kalendārajam gadam, dzīvojamās mājas pārvaldnieka aprēķinātā maksa nākamajam kalendārajam gadam stājās spēkā 1.janvārī.

Tādējādi secināms, ka atbildētāja pienākums bija patstāvīgi apsekot mājas inženiertehniskās komunikācijas, plānot to kārtējo remontu un nodrošināt finansēšanu, iekļaujot plānotos izdevumus apsaimniekošanas maksā.

Kaitējuma nodarīšanas fakts un zaudējumu apmērs.

Kā atzīts tiesu praksē, kompetentas personas sastādīta tāme šādos gadījumos ir pierādījums līdzekļu apmēram, kas ir nepieciešams dzīvokļa īpašuma atjaunošanai sākotnējā stāvoklī. Bet vērtēt var tikai jautājumu, vai ir pierādīts, ka visi tāmē norādītie, veicami darbi ir nepieciešami konkrēto bojājumu novēršanai. Kā arī gadījumā, ja tiek apšaubītas tāmē norādīto materiālu un darbu vērtības, tad šaubām ir jābūt balstītām uz lietā esošiem un novērtētiem pierādījumiem. Konkrētajā gadījumā ir kompetentas personas sastādīta tāme, noteikts zaudējumu apmērs, kas nepieciešams, lai nopludināto dzīvokli atjaunotu tādā stāvoklī, kāds tas bija pirms noliešanas. Līdz ar to nav šaubu, ka sastādītā tāme un tajā norādītais zaudējumu apmērs ir izvērtēts un pamatots.

Cēloniskais sakars starp prettiesisko rīcību un kaitējumu. Prasītājs uzskata, ka ir pierādīts arī cēloniskais sakars starp atbildētāja prettiesisko rīcību un zaudējumiem, jo tieši inženierkomunikācijas avārijas rezultātā, kam par iemeslu bija atbildētāja prettiesiska bezdarbība, tika nodarīti zaudējumi Prasītāja apdrošinātajam dzīvoklim, ko sedza prasītājs apdrošināšanas atlīdzības veidā. Pamatojaties uz Apdrošināšanas līguma likuma 45.panta pirmo daļu prasītājs minētos zaudējumus ir tiesīgs prasīt atlīdzināt no vainīgās personas, t.i., atbildētāja.

Arī iepriekš izskatot līdzīgas lietas tiesās par kaitējuma atlīdzību, kas nodarītas inženierkomunikāciju bojājumu rezultātā, ir taisīti prasītājam labvēlīgi spriedumi, kuri ir stājušies likumīgā spēkā. Tāpat tiesu praksē vairākos citos līdzīgos gadījumos secināts, ka dzīvojamās mājas, tai skaitā inženierkomunikāciju sistēmu (iekārtu) uzturēšana un apsaimniekošana ir atbildētāja pienākums.

Tādējādi nav šaubu, ka atbildētājs nav pienācīgi veicis normatīvajos aktos noteiktos pienākumus, sekojis tā apsaimniekošanā nodotās dzīvojamās mājas komunikāciju tehniskajam stāvoklim, kas rezultātā noveda pie dzīvokļa iekštelpu bojājumiem, tādējādi nodarot zaudējumus trešās personas mantai.

[2] Tiesā saņemti atbildētājas paskaidrojumi par celto prasību, kuros norādīts, ka atbildētāja celto prasību neatzīst pilnībā.

Atbildētājs uzskata, ka prasītāja sastādītā tāme nav noformēta saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem Nr.916 "Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas kārtība", kuri izdoti saskaņā ar Dokumentu juridiskā spēka likuma 8.panta pirmo daļu, jo uz tāmes nav visi nepieciešami rekvizīti, līdz ar to dokumentam nav juridiska spēka. Atbilstoši Dokumenta juridiskā spēka likuma 1.panta otrai daļai dokumenta juridiskais spēks nodrošina iespēju izmantot attiecīgo dokumentu tiesību īstenošanai vai likumisko interešu aizstāvībai. Dokuments, kuram nav juridiska spēka, citām organizācijām un fiziskajām personām nav saistošs, bet ir saistošs šā dokumenta autoram., savukārt 4.panta pirmā daļa nosaka, lai dokumentam būtu juridisks spēks, tajā iekļauj šādus rekvizītus: 1) dokumenta autoru nosaukums; 2) dokumenta datums; 3) paraksts.

Uzsver, ka prasības pieteikumā nepilnīgi norādīts saliešanas iemesls (103.sērijas mājās stāvvadi konstruktīvi iebūvēti sienā, kopība nepieņēma lēmumu par prioritātēm un finansējumu un ir parādā atbildētajam), nav ziņas par iepriekšēja remonta vērtību (dzīvoklis appludināts vairakkārt, nav nevienas bojājumu foto fiksācijas), par pēc appludināšanas remonta paveikšanas faktu un sastādītā tāme nav saskaņota ar atbildētāju.

Atbildētājs uzskata, ka prasītājs, atsaucoties uz neatļauto darbību (bezdarbību) no atbildētāja puses, pats, tikai pēc īpašnieka iesnieguma, nepārliecinoties vai remonts ir paveikts, izmaksājot tam atlīdzību, ļoti paviršu izvērtēja pieprasīta zaudējuma nodarīšanas apstākļus un atlīdzinājuma apmēru, turklāt vispār nevērtējot zaudējumu vērtējuma samērojamību ar priekšmeta vērtību zaudējuma nodarīšanas laikā.

Zaudējumu atlīdzības summa ir nesamērīgi liela, salīdzinot ar 01.11.2021. aktā par saliešanas gadījumā konstatētajiem bojājumiem, norādītiem bojājumiem. No akta izriet, ka bojājumi nav konstatēti. Savukārt no prasības izriet, ka remonta izmaksa bez pašriska ir 946,16 *euro*, kas ir nesamērīgi liela, jo bojājumi nav konstatēti (nav pat nevienas bojājumu foto fiksācijas)**.** Akts nav apstrīdēts.

Prasītājs dzīvokļa stāvokļa salīdzinājumu pirms/pēc remonta nav iesniedzis. Nekādi pieradījumi par iepriekšēja remonta vērtību lietā nav iesniegti. Remonts dzīvoklī ir no nezināmiem laikiem (iepriekšējas applūdināšanas foto) un tam, amortizācijas dēļ, nav vairs nekādas vērtības. Atbildētajam (gadījumā, ja tas tiešām ir vainīgs) nav jāuzlabo dzīvokļa stāvoklis un nav jādod atlīdzība par neesošiem bojājumiem un nepaveiktiem darbiem (sagatavošanas remontdarbiem, transports, darbs, nodokļi utt.).

Pie tam faktiski mājai bija nevis uzkrājums, bet parāds pārvaldniekam. Pastāvot parādam, atbildētājai nebija jēgas paaugstināt apsaimniekošanas maksu, iekļaujot remontdarbus obligāti veicamajos, pie tam apsekošanā pirms avārijas nekādi bojājumi netika konstatēti. Par norādīto zaudējumu summu – nevar akli vadīties no remontdarbu tāmē norādītā, ir jānoskaidro, vai appludinātā dzīvokļa remonts ir bijis paveikts un tāmē norādītās summas ir reāli izlietotas.

Atbildētājs ir izpildījis savas likumiskas un līgumiskas saistības, no atbildētajā puses nav bijusi prettiesīga darbība vai bezdarbība. Atbildētājs 20.04.2021. sastādīja aktu par dzīvojamas mājas vizuālo apsekošanu un 25.05.2021. Vizuālas pārbaudes aktu, no kuriem izriet, ka aukstā ūdens stāvvadi ir apmierinošā stāvoklī – tiem nav bojājumu, kuru novēršanai nepieciešams ārpuskārtas remonts, tiem iestājies vidējais kalpošanas ilgums un tie ir iekļauti remontdarbu plānā, bet kopība faktiski aizliedza veikt darbus, jo ir parādā atbildētajam**.**

Atbildētājs 2012.gada oktobrī un turpmāk sagatavojot Dzīvojamai mājai nepieciešamo remonta darbu apkopojumus (plānus) 2013.-2021.gadiem, informēja dzīvojamās mājas iedzīvotājus par minēto un citu komunikāciju vidēja kalpošanas ilguma iestāšanos (2007.gada, 29.09.2010. MK noteikumu Nr.907, 2.pielikuma 2.1.1.punkts – cinkotie cauruļvadi – 30 gadi) un nepieciešamību tas nomainīt. Māja nodota ekspluatācijā 1977.gadā. Tātad komunikācijai ir iestājies vidējais kalpošanas ilgums. Mājā, pirms šīs komunikācijas nomaiņas, bija/ir citi vairāk svarīgie darbi, kuru prioritātes nosaka likumdošana (faktiskais stāvoklis) un ne/noteica kopība, kā arī kopība ir parādā Atbildētajam.

Kopība likumā noteiktajā kartībā ne/pieņēma lēmumus par darbu prioritātēm un finansējuma nodrošināšanu.

Tas nozīmē, ka par uzturēšanas darba plāna grozījumiem un uzkrājuma kartējam remontam palielināšanu kopība likumā noteiktajā kartībā lēmumu nepieņēma. Turklāt Atbildētājs ir pašvaldības (piespiedu) pārvaldnieks un tam nav tiesību brīvi veikt kārtējo remontu (Publisko iepirkumu likums) vai atteikties no mājas apsaimniekošanas, ja kopība nenodrošina finansējumu.

2013.gada un turpmāk dzīvojamai mājai /adrese/ (pirms adreses maiņas /adrese/), Rīgā, Dzīvojamai mājai nepieciešamo remonta darbu apkopojumā (plānos) tika norādīts uz aukstā ūdens stāvvadu nomaiņu. Tādēļ Atbildētājs par radītiem zaudējumiem atbildību nenes.

Atbildētājs ir veicis nepieciešamās darbības un informējis kopīpašniekus par nepieciešamajiem remontdarbiem (informācija rēķinā, pielikumā), bet kopīpašnieki nav pieņēmuši dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu, uz kura pamata pārvaldnieks būtu varējis veikt aukstā ūdens stāvvada ieplānotu nomaiņu un nodrošinājuši attiecīgu finansējumu.

Aktā konstatēts, ka 28.10.2021. konstatēts aukstā ūdens stāvvada bojājums dzīvokļu /numurs/. Dzīvokļu īpašnieki Aktu neapstrīd. Šāds bojājums nevar izveidoties pārvaldnieka darbības vai bezdarbības dēļ. Par atsevišķajā dzīvokļa īpašumā ietilpstošo kopīpašumā esošo inženierkomunikāciju daļu

tehniska stāvokļa uzraudzību, ar pienākumu nekavējoties.

Tādejādi atbildētājs uzskata, ka prasītājs nav pierādījis remontdarbu paveikšanas faktu un zaudējumu atlīdzības prasījumu. prasītājs nav pierādījis atbildētāja prettiesisku rīcību vai bezdarbību, zaudējumu esamību un apmēru, cēloņsakarību starp prettiesisku rīcību, līdz ar to prasība ir noraidāma pilnā apmērā.

[3] Tiesā saņemta prasītājas atsauksme par atbildētājas paskaidrojumiem.

Atbildētājs savos paskaidrojumos norāda, ka tāme neatbilst Ministru kabineta noteikumu Nr.916 "Dokumenta izstrādāšanas un noformēšanas kārtība".

Prasītājs norāda, ka dokuments ir sagatavots elektroniski un uz dokumenta ir visi nepieciešamie rekvizīti, tai skaitā tāmes sastādītāja rekvizīti, par kuru atbilstību ir iespēja pārliecināties publiski pieejamā reģistrā.

Atbildētājs norāda, ka 103.sērijas mājās stāvvadi ir konstruktīvi iebūvēti sienā.

Prasītājs vērš tiesas uzmanību, ka normatīvie akti paredz, ka atbildētājam, kā apsaimniekotājam, ir tiesības pieprasīt revīzijas lūku izbūvi, lai nodrošinātu kopīpašumā esošo inženierkomunikāciju apsekošanu, kā to paredz normatīvie akti.

Atbildētājs norāda, ka kopība nepieņēma lēmumu par prioritātēm remontdarbu veikšanā.

Prasītājs norāda, ka arī pats atbildētājs nav izmantojis likumā notikto tiesību sasaukt kopīpašnieku kopsapulci, lai izlemtu jautājumus, kas saistīti ar nekustamā īpašuma saglabāšanu.

Atbildētājs norāda, ka īpašnieki nav piešķīruši remontdarbiem nepieciešamos līdzekļus.

Prasītājs norāda, ka Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 1.punkts, ka obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības ir dzīvojamās mājas uzturēšana (fiziska saglabāšana) atbilstoši normatīvo aktu prasībām. Atbilstoši Noteikumu Nr.408 5.punktam – obligāti veicamā pārvaldīšanas darbība ir dzīvojamās mājas remonts, kā arī maksājumu par turpmākajos periodos obligāto pārvaldīšanas darbību ietvaros veicamajiem dzīvojamās mājas remonta darbu tāmē ietver, ja vizuālā pārbaudē vai tehniskajā apsekošanā ir konstatēti dzīvojamās mājas bojājumi. Noteikumu Nr.408 15.punktā noteikts, ka, pieņemot lēmumu par uzturēšanas darbu plānu un pārvaldīšanas maksājumu apstiprināšanu vai noraidīšanu saskaņā ar šo noteikumu 14.punktu, dzīvokļu īpašnieku kopība. Savukārt 18.punkts noteic, ka pārvaldīšanas uzturēšanas darbu plāns un aprēķinātie pārvaldīšanas maksājumi stāsies spēkā nākamā gada 1.janvārī vai citā pārvaldnieka noteiktajā termiņā, ja dzīvokļu īpašnieku kopība šo noteikumu 14.punktā minētajā termiņā nav pieņēmusi lēmumu par uzturēšanas darbu plāna un pārvaldīšanas maksājumu apstiprināšanu. Minētais norāda uz atbildētājas nevēlēšanos ilgstoši veikt viņai ar likumu uzlikto pienākumu.

Dzīvojamās mājas kopīpašnieki ir parādā atbildētājam par sniegtajiem pakalpojumiem.

Prasītājs norāda, ka konkrētajā gadījumā, atbildētājs pats ir atbildīgs par savu kreditoru apzināšanu, prasības celšanu tiesā un parādu piedziņu no kreditoriem un tas nevar tikt saistīts ar atbildētāja atbildību par zaudējumu radīšanu.

Atbildētājs norāda, ka dzīvojamās mājas īpašnieki atbild par finansējuma piešķiršanu nekustamā īpašuma remontam.

Prasītājs neiebilst, šādam atbildētājam apgalvojumam, bet vērš tiesas uzmanību, ka dzīvojamās mājas īpašnieku zināšanas var būt nepietiekamas, lai apzinātos nepieciešamos veicamos darbus un tādēļ viņi ir izvēlējušies atbildētāju šādu pakalpojumu saņemšanai.

Atbildētājs nepamatoti norāda, ka pakalpojumu sniegšanas līgums nav noslēgts, jo Rīgas domes un atbildētāja starpā noslēgtais pilnvarojuma līgums nedod tiesības atbildētājam iekasēt naudas līdzekļus par sniegtajiem pakalpojumiem, līdz ar ko atbildētājs maldina tiesu sniedzot nepareizu informāciju.

Atbildētājs norāda, ka viņam nav pienākums apsekot atsevišķā īpašumā esošas inženierkomunikācijas.

No minētajām normām izriet, ka dzīvojamās mājas apsekošanas reģistrācijas žurnālā būtu atspoguļojams fakts kurā dzīvojamā vai nedzīvojamā telpu grupā ir veikta inženierkomunikāciju vizuālā apsekošana. Paskaidrojumiem pievienotajā nekustamā īpašuma vizuālās apsekošanas aktā šāda informācija nav iekļauta.

Minētie apstākļi norāda, ka atbildētājs izvairās no savu pienākumu izpildīšanas, un šāda bezdarbība ir novedusi pie zaudējumu radīšanas trešās personas mantai.

Apstāklis, kad atbildētājs norāda, ka par inženierkomunikāciju stāvokli tas tika informējis kopīpašniekus jau kopš 2013.gada, tikai pastiprina atbildētāja atbildību, jo atbildētājs nav pievērsis pietiekamu uzmanību ēkas saglabāšanai.

Pamatojoties uz augstāk minēto, līdz tiesu prasību apmierināt pilnībā.

[4] Paskaidrojumos atbildētāja norādījusi, ka uzskata, ka lieta izskatāma tiesa sēdē, jo atbildētāja ir norādījusi uz vairākiem lietas apstākļiem, pie kuriem atbildētājas ieskatā tiesa nevarēs objektīvi un vispusīgi izskatīt lietu, ja sacīkstes nenotiks mutvārdu procesā.

Civilprocesa likuma 250.^{26}panta pirmajā daļā noteikts, ka tiesa, ievērojot šajā nodaļā paredzētos izņēmumus, iztiesā lietu tiesas sēdē, ja ir saņemts puses pamatots lūgums un tiesa atzīst par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē. Tiesa var lietu iztiesāt tiesas sēdē arī pēc savas iniciatīvas. Ja tiesa atsaka lūgumu iztiesāt lietu tiesas sēdē, to norāda spriedumā.

Tiesa uzskata, ka lūgumā norādītie argumenti nav par pamatu lietas izskatīšanas nepieciešamībai mutvārdu procesā. Paskaidrojumus un pamatojumu viedoklim par prasības noraidīšanu atbildētāja ir plaši izteikusies rakstveida paskaidrojumos, kā arī pievienojusi pierādījumus. Lūgumā par lietas izskatīšanu tiesas sēdē atbildētāja nav norādījusi tieši kuru atbildētājas argumentu dēļ ir nepieciešama lietas izskatīšana mutvārdu procesā.

Pusēm ir nodrošināta iespēja sniegt savus paskaidrojumus un argumentus, ko puses ir izmantojušas, līdz ar ko tiesas ieskatā lūgums par lietas izskatīšanu tiesas sēdē šajā gadījumā nav pamatots.

Ņemot vērā, ka tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 250.^{25}panta pirmo daļu, tiesa civillietu izskata rakstveida procesā, par to paziņojot pusēm, nosūtot informatīvu paziņojumu prasītājam un atbildētājam uz prasības pieteikumā un paskaidrojumos par celto prasību norādīto elektroniskā pasta.

Tādējādi par lietas izskatīšanas laiku un vietu lietas dalībniekiem paziņots likumā noteiktajā kārtībā.

Noraidījums nav pieteikts.

Spriedums sastādīts 04.12.2023.

Motīvu daļa

[5] Civilprocesa likuma 250.^{26}panta ceturtajā daļā noteikts, ka tiesa arī pēc savas iniciatīvas šā panta sestajā daļā noteiktajā kārtībā var sastādīt spriedumu atbilstoši šā likuma 193. pantā noteiktajam sprieduma saturam.

Tiesa uzskata, ka civillietā sastādāms spriedums atbilstoši šā likuma 193.pantā noteiktajam sprieduma saturam.

Saskaņā ar Civillikuma 3.pantu katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies

vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības.

[6] Lietā nav strīda, ka dzīvojamo māju /adrese/, apsaimnieko atbildētāja.

Lietā nodibināts un par to nav strīda, ka 11.10.2021. starp prasītāju kā apdrošinātāju un /pers. G/ kā apdrošinājuma ņēmēju tika noslēgts apdrošināšanas līgums un izsniegta īpašuma apdrošināšanas polise Nr.361327530, saskaņā ar kuru tika apdrošināts dzīvoklis /adrese/, apdrošināšanas periods ir no 15.10.2019. līdz 14.10.2022.

Lietā nav strīda, ka apdrošināšanas līguma darbības laikā notika apdrošinātā dzīvokļa nopludināšana.

Par notikušo atbildētājas pārstāvji sastādījuši 01.11.2021. aktu Nr.1-8/35859 par saliešanas gadījumā konstatētajiem bojājumiem, no kura redzams, ka konstatētas ūdensapgādes un kanalizācijas sistēmas bojājumi aukstā ūdens stāvvada bojājums dzīvoklī /numurs/, kā rezultātā ir nodarīti bojājumi dzīvoklim /numurs/.

Tiesa atzīst, ka ar minēto dokumentu – 01.11.2021. aktu Nr.1-8/35859 par saliešanas gadījumā konstatētajiem bojājumiem ir pierādīts, ka dzīvokļa īpašumam bojājumi radušies aukstā ūdens stāvvada plīsuma rezultātā.

[7] Saskaņā ar īpašuma apdrošināšanas līgumu, ņemot vērā 11.11.2021. tāmē aprēķinātās izmaksas, prasītāja, atskaitot ar polisi noteikto pašrisku 70 *euro*, izmaksāja apdrošināšanas atlīdzību 946,16 *euro*.

Tiesa atzīst, ka līdz ar to ir pierādīts, ka prasītājai ir radušies zaudējumi izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības apmērā par apdrošinātā dzīvokļa appludināšanu.

Prasītāja cēlusi prasību par izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības 946,16 *euro* piedziņu.

Apdrošināšanas līguma likuma 45.pantā noteiktas apdrošinātāja, kas izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, subrogācijas tiesības, izņemot personu apdrošināšanas gadījumus.

Ar subrogācijas tiesību saprot apdrošinātāja, kas ir izmaksājis apdrošināšanas atlīdzību, tiesību pārņemt apdrošinātā prasības tiesības izmaksātās summas apmērā pret personu, kura ir atbildīga par zaudējumiem (Apdrošināšanas līguma likuma 1.panta pirmās daļas 23.punkts).

Tādējādi prasītāja cēlusi prasību pret atbildētāju par zaudējumu, kas radušies saistībā ar apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, uzskatot, ka atbildētāja ir atbildīga par prasītājai radītajiem zaudējumiem.

[8] Lietā pastāv strīds, vai atbildētāja ir atbildīga par prasītājam nodarīto zaudējumu – izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības – atlīdzināšanu.

Saskaņā ar Civillikuma 1775.pantu katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina. Savukārt Civillikuma 1779.pants paredz, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Judikatūrā *(sk. Senāta 14.10.2009. spriedumu lietā Nr.SKC- 255/2009, 24.05.2013. spriedumu lietā Nr.SKC-132/2013, 20.09.2016. spriedumu lietā Nr.SKC-242/2016, 28.11.2017. spriedumu lietā Nr.SKC-376/2017, ECLI:LV:AT:2017:1128.C27147414.1.S un 07.12.2017. spriedumu lietā Nr.SKC-384/2017,ECLI:LV:AT:2017:1207.C32341509.1.S*) ir atzīts, ka zaudējumu atlīdzības prasībai ir nepieciešams konstatēt visus civiltiesiskās atbildības priekšnoteikumus: 1) zaudējumu esamību; 2) prettiesiski vainojamu rīcību; 3) cēlonisko sakaru starp zaudējumiem un rīcību.

[9] Dzīvokļa īpašuma likuma 4.panta pirmajā daļā noteikts, ka kopīpašumā esošajā daļā ietilpst atsevišķas dzīvojamās mājas un tās ārtelpu (galeriju, balkonu, lodžiju, terašu) ārējās norobežojošās konstrukcijas (tai skaitā sienas, arhitektūras elementi, jumts, koplietošanas telpu logi un durvis, arī ārdurvis), [..] un citi ar atsevišķās dzīvojamās mājas ekspluatāciju saistīti funkcionāli nedalāmi elementi, kas nepieder pie atsevišķā īpašuma.

Tiesa atzīst, ka ūdens apgādes sistēma ietilpst dzīvojamās mājas kopīpašumā.

Atbildētāja paskaidrojumos norādījusi uz Dzīvokļa īpašuma likuma 3.panta otrās daļas noteikumiem, ka atsevišķā īpašuma elementi ir arī inženiertīkli un komunikācijas līdz kopīpašuma stāvvadiem. Aktā par saliešanas gadījumā konstatētajiem bojājumiem norādīts, ka saliešanu izraisījis ūdensapgādes aukstā ūdens stāvvada plīsuma rezultātā. Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka bojājums noticis inženierkomunikācijās līdz stāvvadam. Novērtējusi lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka saliešanas iemesls bijis aukstā ūdensvada bojājums, kas ir inženierkomunikācijas, kas nepieder pie atsevišķā īpašuma.

[10] Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 4.panta pirmās daļas 1.punktā kā viens no dzīvojamās mājas pārvaldīšanas principiem ir noteikts, ka pārvaldīšanas procesa nepārtrauktība nodrošina dzīvojamās mājas lietošanas īpašību (kvalitātes) saglabāšanu visā tās ekspluatācijas laikā.

Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.pantā noteiktas dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbības, tās iedalot obligāti veicamās pārvaldīšanas darbībās un citās pārvaldīšanas darbībās.

Saskaņā ar minētā likuma 6.panta otrās daļas 1.punktu par obligāti veicamām pārvaldīšanas darbībām tiek atzīta dzīvojamās mājas uzturēšana (fiziska saglabāšana) atbilstoši normatīvo aktu prasībām, cita starpā, ar to saprotot dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošanu, tehnisko apkopi un kārtējo remontu.

Atbildētāja paskaidrojumos norādīja, ka jau no 2013.gada un turpmāk dzīvojamai mājai /adrese/ (pirms adreses maiņas /adrese/), Rīgā, dzīvojamai mājai nepieciešamo remonta darbu apkopojumā (plānos) tika norādīts uz aukstā ūdens stāvvadu nomaiņu, par ko dzīvokļu īpašnieki tika informēti. Atbildētājs, veicot dzīvojamās mājas apsekošanu, norādījis nepieciešamos remontdarbus un orientējošās izmaksas. 2021.gada izmaksas norādītas uzturēšanas darba plānā.

Atbildētāja iesniedza dzīvojamai mājai nepieciešamo remonta darbu apkopojumus.

2013.gada dzīvojamai mājai nepieciešamo remonta darbu apkopojumā tika norādīts, ka ūdensvada sistēmai bija nepieciešama nomaiņa, jo beidzies ekspluatācijas termiņš.

2014., 2015., 2016., 2017., 2018., 2019., 2020., 2021.,gada dzīvojamai mājai nepieciešamo remontdarbu apkopojumā ir iekļauts aukstā ūdens stāvvada nomaiņa.

Tādējādi tiesa atzīst, ka jau laikā no 2013.gada atbildētājai bija zināms, ka dzīvojamās mājas /adrese/, bija nepieciešams nomainīt aukstā ūdens stāvvadu, ko atbildētāja norādījusi arī dzīvojamās mājas īpašniekiem.

[11] Atbildētāja paskaidrojumos norādījusi, ka dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieki nav pieņēmuši lēmumu par dzīvojamās ūdens apgādes sistēmas nomaiņu vai remontu, nav piešķīruši tam nepieciešamo finansējumu.

Lietā ir pierādījumi, ka dzīvojamai mājai nepieciešamo remontu darbu apkopojumā 2015.gadam ir iekļautas 12.pozīcijas. Apkopojumā ir iekļauta atzīme, ka darbi norādīti to izpildes prioritārajā kārtībā. 1.pozīcija ir logu nomaiņa, 2.pozīcija ir ārdurvju nomaiņa un domofona sistēmas uzstādīšana. Aukstā ūdens stāvvada nomaiņa atradās 7.pozīcijā.

Ievērojot apsaimniekotāja norādītās prioritātes, dzīvojamās mājas dzīvokļu īpašnieku kopība arī lēma 01.04.2015. sapulcē par ārdurvju nomaiņu

un domofona sistēmas uzstādīšanu.

Lietā ir pierādījumi, ka atbildētāja iekļāvusi aukstā ūdens stāvvada nomaiņu dzīvojamai mājai nepieciešamo remontdarbu apkopojumā 2014., 2015., 2016., 2017., 2018., 2019., 2020., 2021. gadā.

Tiesas ieskatā atbildētājas atbildība nebeidzas ar dzīvojamās mājas remontdarbu apkopojuma veikšanu un dzīvokļu īpašnieku informēšanu par mājas inženierkomunikāciju ekspluatācijas termiņa beigām.

Tiesa neapšauba, ka saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta pirmās daļas 1.punktu dzīvokļa īpašniekam ir pienākums piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā, kas sevī ietver arī pienākumu segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus.

Saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 7.panta pirmo punktu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumi ir maksājumi par dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pakalpojumu, kas sevī ietver šā likuma 6.panta otrajā daļā minētajām obligāti veicamajām pārvaldīšanas darbībām nepieciešamos izdevumus.

Noteikumu Nr.408 noteic kārtību, kādā dzīvojamās mājas pārvaldnieks sastāda dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas tāmi un aprēķina dzīvokļa īpašniekam maksu par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu.

Ņemot vērā minēto noteikumu 5., 8. un 10.punktā noteikto, pārvaldīšanas izdevumu maksā ir jāietver arī izdevumi, kas nepieciešami obligāto pārvaldīšanas darbību nodrošināšanai.

Tiesa atzīst, ka pienākums uzturēt dzīvojamo māju fiziski derīgā stāvoklī ir ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumu noteikts pienākums mājas pārvaldītājam, un par šā uzdevuma pildīšanu dzīvokļu īpašnieki maksā pārvaldītājam apsaimniekošanas maksu. Dzīvokļu īpašniekiem nav pienākums pašiem noteikt, kādi remontdarbi mājai nepieciešami un kādā steidzamībā, turklāt viņiem ir tiesības paļauties, ka pārvaldnieks godprātīgi pildīs tam likumā noteiktos pienākumus viņu īpašuma uzturēšanā.

Lietā nav strīda, ka ūdens apgādes sistēmas remonts vai nomaiņa dzīvojamai mājai /adrese/ nav veikts.

Ar lietā esošajiem pierādījumiem pierādīts, ka dzīvokļa saliešanas gadījums noticis 2021.gada novembrī, tas ir astoņus gadus vēlāk, kopš atbildētājai bija zināms par to, ka ūdens apgādes sistēmai ir beidzies ekspluatācijas termiņš un ir nepieciešams tās remonts.

Tiesa atzīst, ja ūdens apgādes sistēmas uzturēšana tādā stāvoklī, lai tas pildītu savas funkcijas, viennozīmīgi ir nepieciešama, lai nodrošinātu ēkas fizisku saglabāšanu. Ja dzīvojamās mājas ūdens apgādes sistēma ir tādā stāvoklī, ka tā nepilda savas funkcijas, tiesas ieskatā ir pamats secināt, ka nav veiktas obligāti veicamās dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbības.

No minētajām tiesību normām secināms, ka maksā par dzīvojamās mājas pārvaldīšanas pakalpojuma sniegšanu dzīvojamās mājas pārvaldniekam jāparedz arī līdzekļi dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošanai, tehniskajai apkopei un kārtējam remontam.

[12] Ministru kabineta 28.09.2010. noteikumu Nr.907 "Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajam prasībām" 6.punkts paredz, ka dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un inženierkomunikāciju tehnisko apkopi, vizuālo pārbaudi, tehnisko apsekošanu un bojājumu novēršanu nodrošina dzīvojamās mājas pārvaldītājs. Šādas apsekošanas mērķis, saskaņā ar šo noteikumu 2.punktu, ir nodrošināt dzīvojamās mājas uzturēšanu visā tās ekspluatācijas laikā un nepieļaut apdraudējuma iestāšanos.

Noteikumu Nr.907 9.punktā noteikts, ja vizuālajā pārbaudē vai tehniskajā apsekošanā ir konstatēti apstākļi, kas var radīt bojājumu rašanos, dzīvojamās mājas pārvaldītājs veic nepieciešamos pasākumus minēto apstākļu novēršanai.

No 20.04.2021. akta Nr.8.2.4-5/10695 par dzīvojamās mājas vizuālo apsekošanu redzams, ka aukstā ūdens stāvvadu stāvoklis ir apmierinošs.

No atbildētājas paskaidrojumiem un pārējiem lietas materiāliem redzams, ka dzīvojamā māja /adrese/, nodota ekspluatācijā 1977.gadā, bet cinkoto cauruļvadu ekspluatācijas termiņš ir 30 gadi. Tātad aukstā ūdens stāvvada ekspluatācijas termiņš bija beidzies 2007.gadā.

Tiesa atzīst, ka fakts, ka dzīvojamās mājas inženierkomunikāciju ekspluatācijas termiņš ir beidzies jau 2007.gadā, pats par sevi liecina, ka pastāv apstākļi, kas var radīt bojājumu rašanos, līdz ar ko mājas pārvaldniekam bija jāveic pasākumi aukstā ūdens stāvvada remontam vai nomaiņai.

Ja dzīvojamai mājai ir radusies vai var rasties avārijas situācija, kas var apdraudēt personas dzīvību, veselību vai īpašumu, pārvaldniekam piešķirtas tiesības steidzamai avārijas situācijas novēršanai izmantot līdzekļus, kas iekasēti par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu, vai citus pārvaldnieka rīcībā esošus finanšu līdzekļus.

Tiesa atzīst, ka, zinot, ka dzīvojamās mājas /adrese/, ūdens apgādes sistēmai ir nepieciešama tās nomaiņa, atbildētajai kā dzīvojamās mājas apsaimniekotājai bija jāveic dzīvojamās inženierkomunikāciju remonts arī bez dzīvokļu īpašnieku lēmuma pieņemšanas, tam nepieciešamās izmaksas sedzot no saņemtajiem pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksājumiem.

[13] Noteikumu Nr.907 16.punktā noteikts, ka būves tehnisko apsekošanu veic, ja kopš dzīvojamās mājas un tai piederīgo ēku (būvju) nodošanas ekspluatācijā vai saskaņā ar attiecīgās dzīvojamās mājas kapitalitātes grupu (1.pielikums) attiecīgajai būves daļai vai iebūvētajam būvizstrādājumam ir pagājis šo noteikumu 2.pielikumā minētais vidējais kalpošanas ilgums.

Lietā nav strīda, ka dzīvojamās mājas /adrese/, inženierkomunikāciju ekspluatācijas termiņš ir beidzies. Tādējādi atbildētājam bija pienākums veikt dzīvojamās mājas tehnisko apsekošanu.

Pierādījumi, ka dzīvojamās mājas /adrese/, tehniskā apsekošana būtu veikta, lietā nav iesniegti.

[14] Tiesa kritiski vērtē atbildētājas paskaidrojumos norādīto, ka normatīvajos aktos nav noteikts pienākums atbildētajam pārbaudīt komunikācijas, pie kurām nav piekļuves un ka Noteikumos Nr.907 noteikts atbildētāja pienākums vizuāli pārbaudīt inženierkomunikācijas tikai dzīvojamās mājas koplietošanas telpās.

Saskaņā ar Noteikumu Nr.907 13.punktu divas reizes gadā dzīvojamās mājas koplietošanas telpu grupās un citās kopīpašumā esošajās telpu grupās un daļās veicama inženiertīklu vizuālā apskate saskaņā ar šo noteikumu 3.punktu, kurā noteikts, ka vizuāli neapskata dzīvojamās mājas konstrukcijas, kā arī iekārtu un inženiertīklu daļas, kurām būves tehniskā risinājuma dēļ nevar piekļūt. Vizuālās apskates faktu fiksē dzīvojamās mājas apsekošanas reģistrācijas žurnālā, kas ir mājas lietas sastāvdaļa. Savukārt minēto noteikumu 3.1 punktā noteiks, ka dzīvojamās mājas konstrukcijas, koplietošanas iekārtas un inženiertīklu daļas, kas atrodas dzīvojamo un nedzīvojamo telpu grupās, vizuāli apskata reizi gadā izlases kārtībā, ja dzīvojamās mājas īpašnieks nodrošinājis šādu iespēju. Ja dzīvojamās mājas īpašnieks pārvaldītājam nenodrošina iespēju veikt vizuālo apskati, minēto faktu fiksē dzīvojamās mājas apsekošanas reģistrācijas žurnālā.

Lietā nav iesniegti pierādījumi, kas apliecinātu faktu, ka atbildētāja dzīvojamās mājas atsevišķos dzīvokļu īpašumos ir veikusi kopīpašumā esošo inženierkomunikāciju apskati vai, ka konkrētu dzīvokļu īpašnieki pārvaldniekam nav nodrošinājuši iespēju šādu apskati veikt. Turklāt, ja apskati nebija iespējams veikt, jo atbildētājas darbinieki nav varējuši piekļūt kāda dzīvokļa komunikācijām, tas bija jāfiksē dzīvojamās mājas apsekošanas reģistrācijas žurnālā, taču pierādījumi par šāda žurnāla esību lietā nav atrodami.

[15] Ievērojot minēto, ir pamats atzīt, ka atbildētāja nav pienācīgi veikusi tai ar likumu uzlikto obligāti veicamo pārvaldīšanas darbību – nav veikusi

dzīvojamās mājas komunikāciju tehnisko apsekošanu, tā nekonstatējot nepieciešamību veikt tās tehnisko apkopi un, iespējams, ārkārtas remontu.

Konstatētie apstākļi tiesas ieskatā liecina par to, ka notikumam nav nejaušības raksturs, bet to ir veicinājusi nepievērstā pietiekama uzraudzība stāvvadu stāvoklim un atbildētājas nepietiekamā rūpība pret savu normatīvajos aktos noteikto pienākumu izpildes. Ar informācijas sniegšanu dzīvokļu īpašniekiem, ka dzīvojamā mājā esošo inženierkomunikāciju ekspluatācijas termiņš ir beidzies, un aicinot pieņemt lēmumu par inženierkomunikāciju nomaiņu un darbu veikšanai nepieciešamā finansējuma nodrošināšanai nav pietiekami, lai atzītu, ka atbildētāja savus pienākumus veikusi atbilstoši normatīvo aktu prasībām.

[16] Tiesa par nepamatotiem atzīst atbildētājas iebildumus, ka tāme nav noformēta atbilstoši Dokumentu juridiskā spēka likuma prasībām. Dokumentu juridiskā spēkā likuma 4.panta pirmā daļa noteic, lai dokumentam būtu juridisks spēks, tajā iekļauj šādus rekvizītus: 1) dokumenta autoru nosaukums; 2) dokumenta datums; 3) paraksts (izņemot likumā paredzētus gadījumus), kas ir ietverti tāmē, ko sagatavojusi un parakstījusi ERGO Insurance SE Latvijas filiāles eksperte.

[17] Novērtējot atbildētājas iebildumus par aprēķinātās zaudējumu summas pamatotību, tiesa konstatē, ka tie neatbilst lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem.

No Tāmes Nr.E-11112021-84 secināms, ka dzīvoklī, pēc avārijas, bija nepieciešama tapešu noņemšana no sienām, sienu sagatavošana tapešu līmēšanai (gruntēšana, špaktelēšana, slīpēšana), sienas tapešu līmēšana, griestu PVC apdares paneļu demontāža un esošo montāža, griestu attīrīšana bojātās vietās, griestu gruntēšana, špaktelēšana, slīpēšana, gruntēšana pirms krāsošanas un krāsošana divos slāņos, gaismekļu un mēbeļu demontāža, pārvietošana, nosegšana, montāža, telpu sagatavošana remontdarbiem un uzkopšana pēc remontdarbiem, būvgružu savākšana un izvešana.

Tiesa atzīst, ka nav iespējama dzīvokļa atjaunošana tieši tādā stāvoklī, kāds tas bija pirms dzīvokļa nopludināšanas. Neapšaubāmi, ka dzīvokļa remonta rezultātā tā stāvoklis tiek uzlabots, vienlaikus veicot arī nolietoto dzīvokļa apdares materiālu nomaiņu.

Novērtējot atbildētājas iebildumus par aprēķinātās zaudējumu summas pamatotību, tiesa atzīst, ka iebildumi ir vispārīgi un nekonkrēti.

Ievērojot minēto, tiesa nekonstatē apstākļus, kas dotu pamatu tiesai apšaubīt tāmē norādīto remontdarbu, nepieciešamo materiālu apmēru un izmaksas.

[18] Atbildētāja paskaidrojumos norādījusi, ka lietā nav pierādījumu, ka dzīvokļa remontdarbi ir veikti. Turklāt atbildētājam nav jāsedz priekšā stāvoši zaudējumi.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 5.panta sestajai daļai, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru. Augstākās tiesas praksē ir attīstījusies un nostabilizējusies būtiska atziņa jautājumā par Civillikuma 1770., 1771. un 1772.pantā definētā jēdziena „zaudējumi" izpratni, secinot, ka tagadējās mantas samazinājums rodas gadījumā, kad ķermeniskai lietai tiek nodarīti bojājumi un tās īpašnieks tā rezultātā cieš zaudējumus, jo bojājumu dēļ attiecīgā lieta ir zaudējusi savas sākotnējās īpašības.

Nepieciešamo līdzekļu apmērs, lai bojātā lieta atgūtu savu iepriekšējo stāvokli, ir kritērijs, pēc kura iespējams noteikt, kādā apmērā ir noticis esošās mantas samazinājums, citiem vārdiem, kādā apmērā lietas īpašniekam nodarīti zaudējumi tagadējās mantas samazinājuma veidā *(sk., piem., Augstākās tiesas 06.12.2013. sprieduma lietā Nr. SKC-432/2013 (C04127299) 11.punktu; 08.04.2014. sprieduma lietā Nr. SKC-18/2014 (C04315308) 8.punktu).*

Zaudējumu atlīdzināšanas mērķis ir pēc iespējas pilnīgāk atjaunot tādu cietušās personas mantas stāvokli, kāds pastāvētu, ja tiesību aizskārums nebūtu noticis. Proti, zaudējumu pilnīgas atlīdzināšanas pamatuzdevums ir novērst cietušā mantisko tiesību aizskāruma radītās negatīvās sekas.

Tiesa atzīst, ka remonta tāmē iekļautās dzīvokļa remontam nepieciešamās izmaksas nav pamata uzskatīt par priekšā stāvošiem zaudējumiem, kas nav jāatlīdzina saskaņā ar Civillikuma 1771.pantu. Šajā tiesību normā iekļauto juridisko jēdzienu „priekšā stāvošs zaudējums" ir pamats attiecināt uz tādiem apstākļiem, kas liecina par zaudējumu izraisoša tiesību pārkāpuma iespējamību nākotnē, taču izskatāmajā civillietā konstatētie faktiskie apstākļi apstiprina, ka atbildētājas prettiesiskā bezdarbība, kuras rezultātā noticis prasītājam piederošās tagadējās mantas samazinājums, jau ir notikusi, tādēļ dzīvokļa remontam nepieciešamie izdevumi atbilstoši Civillikuma 1771.pantam un 1772.pantam kvalificējami kā jau cēlies zaudējums, kas jāatlīdzina.

Novērtējot prasītāja aprēķinātās zaudējumu summas pamatotību, tiesa atzīst, ka prasības summa atbilst tāmē norādītajai tiešo izmaksu summai 1016,16 *euro*, no kuras tiek atņemts pašrisks 70 *euro* apmērā, kopā izmaksājot cietuša dzīvokļa īpašniekam 946,16 *euro*.

[19] Eiropas Cilvēktiesību tiesa attiecībā uz tiesas pienākumu argumentēt spriedumu ir atzinusi, ka ar šo pienākumu nav jāsaprot prasība tiesai detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (*sk. ECT 1994.gada 19.aprīļa spriedumu "Van de Hurk v. The Netherlands" 61.punkts*) tiesa atzīst par iespējamu nevērtēt pārējos atbildētāja argumentus un iebildumus. Tiesai ir jāuzklausa visi argumenti, bet nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*sk. ECT komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu lietā Nr.10153/82*).

[20] Ievērojot dzīvojamās mājas pārvaldniekam normatīvajos aktos noteiktos pienākumus, kā arī ņemot vērā apstākļus lietā, tiesa atzīst, ka dzīvoklim tā saliešanas rezultātā nodarīto zaudējumu cēlonis nav uzskatāms par nejaušu notikumu Civillikuma 1773.panta izpratnē, bet gan ir radies atbildētāja kā dzīvojamās mājas pārvaldnieka prettiesiskas bezdarbības sekas.

Tiesa atzīst, ka lietā ir konstatēti visi zaudējumu atlīdzībai nepieciešamie priekšnoteikumi – atbildētāja nav pildījusi tai likumā noteiktos pienākumus un nav veikusi obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības, ir konstatējama zaudējumu esamība un cēloniskais sakars starp prettiesisku rīcību un zaudējumiem, līdz ar ko no atbildētājas piedzenama prasītājas izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība 946,16 *euro* apmērā.

[21] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus (..).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 33.panta pirmo daļu tiesas izdevumi ir valsts nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

No atbildētājas par labu prasītājai piedzenama samaksātā valsts nodeva 141,92 *euro* apmērā.

[22] Tiesa konstatē, ka tiesvedības gaitā radušies ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5 *euro* apmērā. Līdz ar to saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu un 42.pantu no atbildētāja par labu valstij piedzenami neapmaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5 *euro* apmērā.

[23] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.panta nosacījumiem, tiesa noteic prasītājai tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt no atbildētājas likumiskos 6% procentus gadā no kopējās piedzītās summas, ievērojot Civillikuma 1763.panta nosacījumus, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu apmērs sasniedzis kapitāla lielumu.

[24] Atbilstoši Civilprocesa likuma 204.[1]pantam, atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 193., 195., 204.[1], 250.[26]., 250.[27]pantu, tiesa

nosprieda

ERGO Insurance SE Latvijas filiāle prasību apmierināt.

Piedzīt no SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, par labu ERGO Insurance SE Latvijas filiāle, reģistrācijas Nr.40103599913, zaudējumus 946,16 *euro*, tiesas izdevumus 141,92 *euro*, kopā piedzenot 1088,08 *euro* (viens tūkstotis astoņdesmit astoņi *euro* un 08 centi).

Piedzītās summas samaksa veicama ERGO Insurance SE Latvijas filiāle, reģistrācijas Nr.40103599913, AS "Swedbank" norēķinu kontā Nr.LV16 HABA 0551 0132 6525 5.

Noteikt ERGO Insurance SE Latvijas filiāle, reģistrācijas Nr.40103599913, tiesības saņemt no SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, likumiskos nokavējuma procentus 6 % gadā no kopējās piespriestās, bet vēl nepiedzītās summas.

Piedzīt no SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5 *euro* (pieci euro), kas iemaksājami pēc sekojošiem rekvizītiem: Saņēmēja iestāde: Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr. 90001672316, konta Nr.LV51TREL2190458019000; BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 – ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, lieta Nr.C 29 3361 22.

Noteikt SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas Nr.40103362321, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas – 04.12.2023. - Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2]pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Tiesas spriedums sastādīts un pieejams tiešsaistes sistēmā – 04.12.2023.

Tiesnese I.Ušakova

Šis dokuments ir elektroniski parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu.

L